

Krúdy Gyula

MIT MOND A TENYERÜNK?

Hajdanában nagy íróink még szerettek játszózni. Időnként – pihenésképpen – szívesen foglalkoztak olyan témával, amely – jellegét tekintve – egészen távol esett művészi pályájuk addigi irányától. Jókai kertészeti szakkönyvet, Móricz bűnügyi regényt írt; Gárdonyi saját titkosírást fejlesztett ki . . .

Nem maradt ki a sorból Krúdy Gyula sem, aki 1919 telén, margitszigeti visszavonultságában álmoskönyvön kezdett dolgozni. Az 1920 májusában megjelent Álmoskönyv meglepően nagy sikert aratott, s azóta számtalan új kiadása látott napvilágot. A Múzsák Közművelődési Kiadó most a kötet egyik fejezetét, a tenyérjósásra vonatkozó tudnivalókat önálló kiadványként adta közre.

A karcsú kis kötet pontosan tájékoztat mindarról, amit egy magára valamit is adó tenyérjósna tudnia kell. Rendkívüli

alapossággal szól az emberi kéz jellemtükröző tulajdonságairól, az ujjak, sőt a körmök árulkodó jegyeiről. A legérdekesebb zóna persze a tenyér, amelynek különböző vonalaiból – állítólag – egész emberi sorsok olvashatók ki. Igaz, az sem mindegy, hol lakik a vizsgált páciens: a tenyér májvonalán fekvő pontocska nagy betegséget jelöl, de Krúdy szerint „budai embernél vízbefúlást is jelent”.

Írói játékosság? Tudományos elmélyülés, vagy csak nyelvöltögetés a babonás világra? Nehéz lenne eldönteni.

Akit a tenyérjósítás érdekel, biztosan nem fog csalódni a könyvben. Aki azonban Krúdy Gyula választékosan szép és páratlanul hangulatteremtő prózájára vágyik, annak inkább a Szindbád-novellákat vagy a Podolini kísértetet ajánlanám a figyelmébe . . . (Múzsák)

(prohászka)